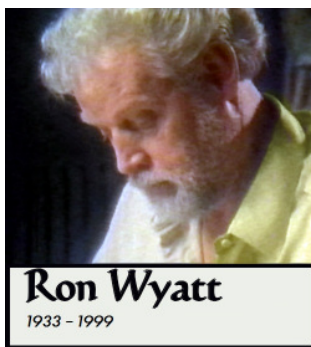

Ron Wyatt utolsó interjúja – 1999. június

1999 júniusában a megboldogult Bill Fry, az Anchorstone International korábbi elnöke, telefonos interjút készített Ron Wyatt-tel a frigládát tartalmazó barlangban szerzett élményeiről. Ekkor Ron-nak már csak pár hete volt hátra az 1999 augusztusában bekövetkezett haláláig. Egy, a halállal szembenező keresztény számára ez pedig nem volt egy alkalmas pillanat, hogy szent ereklyéről valótlant állítson, és tökéletes lehetőség lett volna Ron Wyatt számára, hogy nyilvánosan beismerjen minden valótlan állítást, amelyet élete során tett. Azonban amint az lentebb olvasható, nem így cselekedett, sőt megismételt és megerősített mindent, amit élete során a frigládával kapcsolatos felfedezéséről kijelentett. Az interjú közepén lévő **aláhúzott félkövér kiemelés** az eredeti, angol nyelvű forrás szerkesztőjének műve.

Ron Wyatt utolsó interjújának angol nyelvű hangfelvétele meghallgatható az alábbi linkre kattintva:

<http://www.youtube.com/watch?v=cQKCRvzTJyc>

Az interjú szöveges átirata:

Bill Fry: Rendben, a felvétel elindult, úgyhogy kérlek meséld el, hogy tulajdonképpen mi is történt.

Ron Wyatt: Rendben. Nos, a frigládáért folytatott ásatások során engem elsősorban csak a frigláda érdekelt. Azonban amikor a sziklafal mentén ásatásokat végeztünk, ráakadtunk a sziklafalból kivájt mélyedésekre, keresztfanyílásokra, valamint egy ősi kőbánya mélyére, amelyek egyértelmű jelei voltak annak, hogy ez a terület egykor egy keresztrefeszítési és kivégző hely volt. Természetesen a rómaiak fészítettek itt keresztre embereket. A zsidók a rómaiakkal kötött egyezményük alapján köveztek halálra és ütöttek agyon embereket elrettentő példaként, ez történt ezen a területen. Szóval, miután rátaláltunk erre a helyre, tudtam, hogy át kell jutnom ezen a sziklafalon, mert több jel is utalt arra, hogy ez nem volt más, mint alagutak és kamrák összetett rendszere, és hogy alapvetően kamrákon és alagutakon kell keresztülmennem, amíg meg nem találom a frigládát. Így 1982. január 6-án kb. délután 2 órakor megtaláltam. Szóval, amikor rátaláltam, olyan körülmények között volt, amelyre nem számítottam: egy olyan földalatti kamrában volt, mely tele volt közettörmelékeknek látszó darabokkal, amelyekről kiderült, hogy az első templom ereklyéi. Ezeket először is állati bőrrel fedték be, amelyre falapokat, azokra pedig köveket helyeztek, látszólag bármit, ami a kezük ügyébe akadt. Úgy tűnt, hogy ezt nagy sietség közepette hajtották végre, úgy tűnt, mintha csak megragadtak volna mindent, amit csak tudtak, hogy feltöltsék a helyet, és még mindig nem teljesen tiszta előttem, hogy miért kellett ezt tenniük,

de nem gondolom, hogy mindent szükséges lenne tudnom. Amikor Isten cselekszik valamit, tudom, hogy azt tökéletesen hajtja végre. A területen tett negyedik látogatásom alkalmával egy újabb kísérletet akartam tenni videofelvétel készítésére.

Bill Fry: Minek a készítésére?

Ron Wyatt: Meg akartam próbálni egy videofelvételt készíteni.

Ron Wyatt: Addig ugyanis nem sikerült egyetlen reprodukciós kísérlet sem, pedig próbálkoztam polaroid kamerával, 35 mm-es kamerával és VHS kamerás video rendszerrel is. Szóval amint bejutottam a földalatti kamrába és ott összehúztam magam, az első dolog, ami azonnal feltűnt az természetesen az volt, hogy ezt a helyet teljesen kitakarították. Valaki elvégezte azt, amit én is elhatároztam, hogy meg kell majd tegyek, ami nem volt más mint az összes törmelék kihordása onnan. Úgy gondolom ennél a pontnál meg kell, hogy említsem, hogy a frigyládát nem fedte be ez a sok törmelék, mint minden mást. Az ugyanis egy elkülönített kőláda falain belül helyezkedett el. A kőláda pedig – bár a pontos kiterjedését és a méreteket nem ismertem – a földtől egészen a kamra mennyezetétől megközelítőleg 8 cm-es magasságig felért.

Bill Fry: Rá volt helyezve valamire?

Ron Wyatt: Nos, a helyzet az, Bill, hogy soha nem mentem be oda azért, hogy mindent megmérjek, így tényleg nem tudom.

Bill Fry: Rendben.

Ron Wyatt: Visszatekintve erre, úgy gondolom, hogy ott kellett volna lennem akkor, amikor ez a takarítás történt, hogy mindezt tudjam, de nem voltam ott. A frigyláda és annak fedele azonban olyan elrendezésben volt azon földrengés okozta nyílás alatt, amely egészen a keresztrefeszítés helyétől vezetett le ebbe a kamrába, hogy a vér (Jézus vére) rá tudott folyni a frigyláda fedelére, és miután az egész helyiség ki lett takarítva és a benne lévő tárgyak el lettek rendezve, a frigyláda továbbra is ebben a pozícióban volt, annak ellenére, hogy már nem volt a kőládában. Több figyelemre méltó dolog is van azzal kapcsolatosan, hogy mi történt ott: a helyiség ki lett takarítva, és a frigyláda a barlang keleti falánál helyezkedett el, bár a barlang nem tökéletesen keleti, nyugati, északi vagy déli fekvésű, de alapvetően annak keleti végénél található a frigyláda. Mögötte pedig egy kristályfal látható, amely a szivárvány színeit bocsátja ki magából.

Bill Fry: Ez a frigyláda mögött lévő fal?

Ron Wyatt: Így van. Az egy függőleges fal.

Bill Fry: A frigyládát szemből láttad, amikor előtte állva megtekintetted, ugye?

Ron Wyatt: Igen, akkor így volt. Kaptam is egy meglehetősen szokatlan telefonhívást ezzel kapcsolatosan, amit most megosztok, ez egyike volt azon dolgoknak, amelyek arra késztettek, hogy beszéljek róla, hogy mondjak valamit erről. Szóval felhívott ez az illető, és azt mondta nekem: „Ron, leírná nekem, hogy nézett ki a frigyláda?” Erre én azt feleltem, hogy „Nos, nem, nem teszek ilyet.” És tudod... egyszerűen nem tettem meg. Azonban megkérdeztem tőle, hogy „Miért kérdezi?” és tudod egy kicsit csüggedtnek tűnt az egész miatt, majd azt felelte, hogy „Nos, volt egy álmom”. Nem emlékszem pontosan, hogy a beszélgetésünk előtti éjszaka, vagy aznap, vagy mikor álmodta, a lényeg, hogy nem volt túl régi az álom, és azt

mondta, hogy „Azóta imádkozom az Úrhoz, mióta hallottam a frigyládáról, hogy engedje meglátnom, hogy is néz ki, egyszerűen óriási vágy volt bennem, hogy lássam, hogy néz ki”. Majd azzal folytatta, hogy „ebben az álomban egy földalatti kamrában voltam, és a frigyláda pontosan előttem volt.” Ezután azt mondta, hogy „azonban a frigyláda mögött lévő fal”, és tudod tökéletesen leírta, hogy milyen volt a fal.

Bill Fry: Mint amilyenek te is láttad.

Ron Wyatt: Így van. Majd azt mondta, hogy „Annyira megragadta a figyelmemet ez a szivárvány és annak színei, hogy nem is nagyon néztem és koncentráltam a frigyládára. Anélkül múlt el az álom, hogy normálisan megtekintettem volna a frigyládát”. Szóval ez nem kis meglepetés volt, egy leíró jellegű, és hozzá kell tennem, hogy ez azt mutatja, hogy Isten azt akarta, illetve nem bánta, hogy az embereknek, vagy legalábbis ennek az illetőnek legyen legalább egy elképzelése róla. Semmivel sem tűnt különlegesebbnek vagy másabbnak, mint bárki más, és rajta kívül voltak mások is, akik eziránt érdeklődtek. Egyébként becsületesnek tűnt, és nem gondolom, hogy képes lett volna egy ilyen leírást adni, anélkül, hogy látta volna, az képtelenség lenne. Szóval ennél a pontnál azt feleltem, hogy „nos, legyen hálás, hogy megláthatta a kamra belsejét, mert azt kell, hogy mondjam, hogy valóban így néz ki.” De aztán azt mondtam magamban, hogy „úgy gondolom tennem kellene valamit, hogy egy általános elképzelést adjak arról, hogy hogyan is néz ki a frigyláda.” Ekkoriban döntöttem úgy, hogy megkérem Jim Pinkoski-t, hogy készítsen néhány rajzot a leírásom alapján. Visszatérve az élményeimhez, amikor bejutottam a kamrába, a fényről, (a helyiségnek ugyanis saját fénye van) sikerült levonni a következtetést, hogy ez a fény nem volt ott addig, amíg be nem jutottam ebbe a barlangba és álltam annak kellős közepén. Mindaddig ugyanis teljes sötétség közepette haladtam, így amikor az ott lévő dolgokat hirtelen fény borította be, nagyon megdöbbenett az, amit láttam, nevezetesen hogy a barlangot kitakarították és hogy négy ember volt benne. Így megkérdeztem tőlük, hogy „mit keresnek itt?”, mert tudomásom szerint én voltam az egyetlen, akinek volt engedélye ahhoz, hogy ott lehessen, és ekkorra észrevettem, hogy a fizikai állapotom megváltozott, így tudtam, hogy angyalok jelenlétében vagyok, mert tudod ezek nem pusztán emberek voltak, hiszen nem tudtam lélegezni, megmozdulni, beszélni, semmit nem tudtam csinálni. Úgyhogy ebben a pillanatban nagyon meg voltam döbbenve az egésztől. Majd az angyalok egyike hozzám szólt és röviden elmondta, hogy azóta őrzik a frigyládát, amióta Mózes behelyezte a kőtáblákat, és hogy Isten azt akarja, hogy ezt mindenki lássa majd egy adott időben. Így hát azt mondta nekem, hogy állítsam fel a

Bill Fry: a videokamerádat?

Ron Wyatt: igen, hogy helyezzem azt egy kameraállványra, amelyet előzetesen elő is készítettem, mert a fejembe sulykolták, hogy „jobb képet kapnál, ha állványt használnál”. Így előkészítettem az állványt és a kamerát, melyet a frigyládára irányítottam. Ezután elindítottam a felvételt, melyet követően az angyalok odamentek a frigyláda négy sarkához és leemelték annak fedelét. Majd az az angyal, aki eddig is beszélt hozzám a következőt mondta: „Vedd ki a kőtáblákat a frigyládából!” Így odamentem, lehajoltam és kivettem azokat.

Bill Fry: Ron, tudnál egy kicsit hangosabban beszélni? Nem hallak túl jól.

Ron Wyatt: Bocsánat. Persze. Lehajoltam, kivettem a kőtáblákat, majd hátrébb húzódtam, az angyalok pedig visszatették a frigyláda fedelét a helyére. Ezután pedig csak ott álltam a kőtáblákkal, majd odajött az angyal, elvette azokat a kezemből, majd egy, a barlang falán lévő kőpolcra helyezte.

Bill Fry: Pontosan oda a fal mellé?

Ron Wyatt: Igen, tudod az része a kijárat melletti falnak.

Bill Fry: A barlang eredeti kijárata mellett?

Ron Wyatt: Így van.

Bill Fry: Ami, ha jól gondolom, a déli oldalon van.

Ron Wyatt: Igen.

Bill Fry: Rendben.

Ron Wyatt: A déli oldalon. Így a...

Bill Fry: Had tegyek fel most egy kérdést itt.

Ron Wyatt: Rendben.

Bill Fry: Azért, mert amikor ezt nekem korábban elmesélted, azt mondtad, hogy kivetted a kőtáblákat, és azután mondott valamit az angyal a kőtáblákról?

Ron Wyatt: Igen, arról tett említést, hogy ezeket mikor láthatja majd a világ.

Bill Fry: Igen.

Ron Wyatt: Két dolog hangzott el: az egyik az volt, hogy ha hűséges leszek, akkor abban a kiváltságban lesz részem, hogy megoszthatom ezt, a másik pedig az volt, hogy **amikor a fenevad bélyegéről szóló törvény érvényben lesz, röviddel azután következhet ez be.**

Bill Fry: Rendben.

Ron Wyatt: és itt van egy kis rejtély, ugyanis **nem úgy lett kijelentve, hogy a fenevad bélyegéről szóló törvény, hanem úgy, hogy „amikor a vasárnap-törvény”,** de én azt mondom az embereknek, és úgy gondolom bölcsőbb is azt mondani – hiszen az nem hazugság vagy becsapás – hogy amikor a fenevad bélyegéről szóló törvény érvényben lesz.

Bill Fry: Így van. **De az angyal azt mondta, hogy „vasárnap-törvény”.**

Ron Wyatt: Így van.

Bill Fry: Rendben. Nos, én mindenképp így fogom említeni.

Ron Wyatt: Rendben. Így...

Bill Fry: Most, ha jól emlékszem, ennél a pontnál azt mondtad, hogy nem tudtad, hogy mit tegyél a kőtáblákkal, amikor a kezekben tartottad azokat.

Ron Wyatt: Nos, nem, amivel nem tudtam, hogy mit tegyek az később volt, azután, hogy a videofelvételt visszavitettem a szobámba és megnéztem, hogy megbizonyosodjam arról, hogy sikerült-e a felvétel.

Bill Fry: Ah, igen.

Ron Wyatt: Nem tudtam, hogy mit tegyek a videofelvétellel. Így visszamentem a barlangba, hogy megkérdezzem az angyalt, hogy mit is tegyek vele, és ő azt mondta, hogy tegyem rá a kőtáblákra.

Bill Fry: Ott a kőpolcon.

Ron Wyatt: Igen, és rá a kőtáblákra, ugyanis mindkettő ott volt a kőpolcon.

Bill Fry: És tudomásod szerint ma is ott vannak.

Ron Wyatt: Így van, tudomásom szerint igen.

Bill Fry: Rendben. Említett bármi egyéb jelet az angyal a fenevad bélyegéről szóló törvény mellett, mielőtt ez nyilvánosságra kerülhet?

Ron Wyatt: Nem.

Bill Fry: Rendben. Egy kicsit eltérítettelek a témától, szóval, miután az angyal elvette a kőtáblákat és ráhelyezte a kőpolcra, közel az eredeti bejáratához, itt szakítottalak félbe. Mi történt ezután?

Ron Wyatt: Ezután a barlang régi bejáratán keresztül távoztam.

Bill Fry: Az eredeti bejáratán.

Ron Wyatt: Így van.

Bill Fry: Az volt az első alkalom, hogy azon keresztül távoztál?

Ron Wyatt: Igen, az volt az első alkalom.

Bill Fry: Tehát így találtál rá.

Ron Wyatt: Igen.

Bill Fry: Rendben. Azt szintén kitakarították.

Ron Wyatt: Nos, igen, kitakarították azt is. Korábban már végeztem ott munkálatokat, de az én munkám, látszólag, nos, hogy teljesen őszinte legyek, ez az egész barlangrendszer ott olyan, hogy ha azt akarják, hogy láss és átjuss, akkor könnyű, gyors és egyszerű. Ha pedig nem, akkor még ha az életedről lenne szó sem lennél képes megtalálni.

Bill Fry: Ó, igazán?

Ron Wyatt: Igen.

Bill Fry: Szóval ez nem olyan egyszerű, mint keresztülsétálni egy alagúton?

Ron Wyatt: Nem, és tudom, hogy ez kicsit sci-fi-szerűen hangzik, de...

Bill Fry: Nos, ilyen a barlangok és alagutak természete, ha már voltál bennük korábban...

Ron Wyatt: Ez annak is a természete, hogy Isten akarja-e, hogy láss valamit, vagy sem.

Bill Fry: Pontosan.

Ron Wyatt: Így tudomásom szerint én vagyok az egyetlen, aki volt ebben a barlangban, de nem vagyok ott mindig, így tényleg nem tudom. Tehát tényszerűen nem tudom azt mondani, hogy senki nem volt ott.

Bill Fry: Világos.

Ron Wyatt: Rendben. Most már nem akarok jobban belemenni ebbe.

Bill Fry: Rendben.

Ron Wyatt: Azon egyszerű oknál fogva, hogy, szerintem valószínűleg te is tudod, hogy az anglikán egyház püspöke, aki a Sírkert igazgatója is egyben, egy hónapon belül meghalt azután, hogy azt mondta nekem, hogy többé nem végezhetek ásatásokat azon a területen.

Bill Fry: És ez röviddel azután volt, hogy White Tiszteletes nyugdíjba vonult.

Ron Wyatt: Igen. Egyébként nagyon sok ember van, aki... tudod én nem mondtam, soha nem említettem senkinek, hogy amiatt halt volna meg, ezt soha nem hangoztattam.

Bill Fry: Ez csak a puszta tény volt.

Ron Wyatt: Amit én mondtam, az az volt, hogy voltak emberek, akik meghaltak, és ők összerakták a kettőt, mert tudod, mikor ott dolgoztam, voltak, akik olyan rendeleteket hoztak, hogy ne tudjak tovább munkálatokat végezni ott, de Isten ezt eltörölte, mind meghaltak, és így természetesen összerakták ezeket.

Bill Fry: Nem tudom, hogy szükséges-e ezt ebből a szempontból is megvilágítani, mert erről senki nem szokott kérdezni.

Ron Wyatt: Úgy gondolom, továbbléphetünk.

Bill Fry: Az egyedüli, a barlangban történetekhez kapcsolódó esemény az volt, amikor meghalt az a hat ember, akik megpróbáltak bejutni a frigládához és elvinni azt onnan.

Ron Wyatt: Igen, és ez az, amiért úgy láttam jónak, ha ebbe nem megyünk bele.

Bill Fry: Rendben. Mert én tudom, hogy elmesélted nekem a történetet, de ha nem akarsz belemenni, rendben van.

Ron Wyatt: Nos, a helyzet az, hogy ha egyszerre sok dolgot teszünk fel az oldalra, a weboldalra, akkor egyszer csak azoknak, akik figyelemmel kísérnek, lehet nem fog tetszeni az irány, amit veszek, így inkább csak úgy foglalnám össze, hogy voltak, akik életüket veszítették közvetlenül vagy közvetve, és ezzel le is zárhatjuk.

Bill Fry: Rendben. Lehet egy személyes kérdésem, és ez nem lesz része annak, amiről beszélünk, és amit most csinálunk... tudod, hogy ki volt az, aki utasította azokat az embereket, hogy menjenek be oda és próbálják meg elvinni onnan a frigládát?

Ron Wyatt: Nem kérdeztem.

Bill Fry: Rendben.

Ron Wyatt: Az alapgondolat az volt, hogy mivel megszállt területen helyezkedik el, ki akarták onnan hozni nem megszállt területre, és ezzel alapvetően egyetértek, mert természetesen nem akarom, hogy Jasszer Arafat kezébe kerüljön.

Bill Fry: Világos.

Ron Wyatt: De tudom, hogy nem fog.

Bill Fry: Igen, ez nem igazi probléma.

Ron Wyatt: Így van, de ezt az okot adták nekem, de hogy ki hozta meg ezt a döntést, nos, tudod, nem kérdeztem.

Bill Fry: Rendben. Az aranyrudak még mindig a frigyládán vagy annak környezetében vannak?

Ron Wyatt: Nos, már nincsenek a tartójukba illesztve.

Bill Fry: De még a barlangban vannak?

Ron Wyatt: Így van. A barlangban vannak. Az érzés, ami magával ragadt az az volt, hogy sokkal több információval a fejemben jöttem ki onnan, mint ami az angyal szájából elhangzott. Nem tudom, hogy ez így érthető-e vagy sem.

Bill Fry: Igen, érthető.

Ron Wyatt: A lényeg tehát az, hogy a frigyláda beteljesíti végső küldetését, ami nem más, mint, hogy bebizonyítsa az egész univerzum számára, hogy Isten Fia valóban az életét adta azért, hogy megváltsa az emberiséget, és ez a bizonyíték az örökkévalóságig fennmarad.

Bill Fry: Rendben, bármi más, amit szeretnél hozzátenni?

Ron Wyatt: Úgy gondolom ez minden, Bill.

Bill Fry: Rendben. Ron, nagyra becsülöm a segítségéd!

Ron Wyatt: Én becsülöm benned azt, hogy felügyeled ezeket a dolgokat, mert tudod szednem kell ezeket az orvosságokat a fájdalom csökkentésére, és egy kicsit eltompít... és jó, hogy van valaki, aki segít ezeket érthetően elmondani, nehogy valami rosszul hangozzon el vagy hasonló.

Bill Fry: Tudod, megteszünk mindent, amit csak lehet. Viszont, valószínűleg nem fogok tudni dolgozni ezen, amíg vissza nem jövök a New Orleans-i konferenciáról.

Ron Wyatt: Rendben.

Bill Fry: Azért, mert holnap indulok, és még van pár teendő itt is az elkövetkező szombatra és az útra is. Így valószínűleg jövő hét elejéig nem tudok rajta dolgozni, de amint visszajöttem, majd tartjuk a kapcsolatot, és e-mailben elküldök neked egy másolatot, mielőtt bármit is közzéteszünk.

Ron Wyatt: Rendben. Az nagyszerű lesz.

Bill Fry: Ha megoldható – és erről már Mary Nell-lel is beszéltem – kérlek, imádkozzatok értem ezen a konferencián, mert tényleg úgy gondolom, hogy az Úr itt egy nagyszerű lehetőséget kínál. Nagyon sok ember lesz ott.

Ron Wyatt: Rendben, mindenképpen fogunk.

Bill Fry: Nagyon köszönöm, Ron! Vigyázz magadra, és tudd, hogy én, és még rajtam kívül nagyon sokan imádkozunk érted.

Ron Wyatt: Nagyon hálás vagyok ezért, kedves tőletek, és el kell, hogy mondjam, hogy tapasztalom is. Szeretném, ha tudnád, Bill, hogy nagyra becsüllek.

Bill Fry: Köszönöm, Ron! Mi is nagyra becsülünk és szeretünk téged. Had kérdezzem meg, mielőtt megyek, hogy sikerült Ross-szal olyanná alakítani az újságot, amilyenné szeretted volna?

Ron Wyatt: Nos, többnyire igen. Mary Nell meglehetősen jól megtanulta azt, amit Ross csinál, és nagyon megközelítettük, majdnem teljesen olyan lett, néhány elgépeléstől eltekintve, amelyeket most nézek át lapról lapra. Így arra gondoltunk, hogy nyomtathatnánk néhány példányt belőle, amelyet ki lehetne osztani a konferencián.

Bill Fry: Ó nem, erre már sajnos nincs idő, de remélem a közeljövőben sikerül megvalósítani.

Ron Wyatt: Nos, nem kellene rá sokat várni. Szerintem jövő hét végére már nyomtatásra kész állapotban lesz.

Bill Fry: Ó, igen? Ilyen gyorsan?

Ron Wyatt: Úgy gondolom, igen.

Bill Fry: Ez nagyszerű lenne! Ez fantasztikus lenne! Rendben, nos, Ron, majd tudatni fogjuk veled, mert tudom, hogy fáradt vagy. Ha van bármi, amit tehetek érted vagy Mary Nell-ért, hívj fel, és megteesszük, amit lehet.

Ron Wyatt: Nos, már többé-kevésbé rutinszerűen mennek a dolgok. Kicsit mindig változik valami, de megtanulunk együtt élni ezzel. Nos, rendben, köszönöm Bill!

Bill Fry: Rendben. Áldjon meg az Úr! Szervusz.

Az interjú tárgyát képező csodálatos felfedezés további részleteinek megismeréséhez mindenképp érdemes áttanulmányozni az alábbi oldalt:

http://adventista.hu/ujfeherto/?page_id=658

Forrás: http://www.covenantkeepers.co.uk/last_interview.html

Fordította: Szabó Szilárd